

Mónus Ferenc, Ph.D.

egyetemi adjunktus

Debreceni Egyetem, Pszichológiai Intézet

Debrecen 4010, Egyetem tér 1.

rövid cv:

Ökológusként a Debreceni Egyetem Juhász-Nagy Pál Doktori Iskolájának biodiverzitás alprogramjában szereztem Ph.D. fokozatot. Jelenlegi munkahelyemen pszichológus hallgatók evolúciós és biológiai alapozásán túl az egyetem tanárszakos hallgatóinak fenntarthatóságra nevelésében veszek részt. Kutatásaim a fenntarthatóság, a környezeti nevelés, illetve fenntarthatóságra nevelés témakörei köré szerveződnek, kiemelten érdeklődök a környezeti nevelés módszerei és ezek hatékonysága, illetve a fenntarthatósághoz kapcsolódó tananyagok, ismeretek egyetemi képzésekbe történő integrációs folyamatai iránt.

Előadás/prezentáció címe:

Az erdő és lakói - hol itt a mi helyünk?

Absztrakt:

Egykor a természet része volt az ember, és az embernek is (emberi természetünknek) része volt a természet. Senki, még a legmódosabbak sem tudtak annyira elrugaszkodni a természettől, hogy időről-időre ne érezzék saját bőrükön a természeti jelenségeket és következményeiket. Mai természeti viszonyunkra jellemző – kevés kivételtől eltekintve, hogy a természetet leginkább kihasználható, vagy még inkább kihasználandó, erőforrásként éljük meg. Ha megéljük egyáltalán valamilyen formában a természethez való viszonyunkat. Ma a Föld lakosságának közel 60%-a városokban, minden negyedik ember pedig 1 millió lakosnál nagyobb agglomerációikban él. Ebben a helyzetben kiugró jelentőségű a városi polgárok számára egy kis erdőfolt, egy kis zöldfelület, de néha egy-egy fa vagy néhány m² fű is. Mind testi, mind lelki egészségük letéteményesei városaink ezen természetközelinek megmaradt darabjai, amelyekben az emberektől függetlenül is dúskálnak a különböző élőlények. Növények, állatok élnek bennük mindennapjaikat, amelyeket

megfigyelhetünk, megismerhetünk. Olykor tanulhatunk általuk vagy tőlük, megijedhetünk tőlük vagy megpihenhetünk az árnyékukban. Kevészer gondolkodunk el azonban azon, hogy mi emberek milyen hatással vagyunk ezekre az élőlényekre? Hogyan tudnánk a leghosszabb távon, legfenntarthatóbban együtt élni velük, úgy hogy még utódaink is sokáig élvezhessék azokat az élményeket, jótéteményeket, amit egy-egy Nagyerdő nyújt.